TYGODNIK PARAFII PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W RZESZOWIE

ZAUFAJ JEZUSOWI

www.parafiarzeszowbiala.com

5 lutego 2017

Nr 6 (185)

V NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA(Mt 5, 13-16)

Jezus powiedział do swoich uczniów:
«Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi.

Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu.

Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie».

Okiem proboszcza

Rozpoczynający się dzisiaj tydzień będzie naznaczony modlitwą za ludzi chorych i cierpiących. W najbliższą sobotę, we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes przeżywać będziemy bowiem XXV Światowy Dzień Chorego. Naszymi modlitwami obejmujemy wszystkich chorych i cierpiących parafian oraz osoby, które się nimi opiekują.

W każdy pierwszy piątek miesiąca odwiedzamy z Komunią świętą około dziesięciu osób chorych, którzy nie mogą już przychodzić i uczestniczyć we Mszy św. w kościele. Wiemy, że chorych w naszych domach jest więcej i nic nie stoi na przeszkodzie, abyśmy odwiedzali także inne osoby, dla których spowiedź święta i Komunia święta mogłaby być umocnieniem i siłą w chorobie. W parafii mamy także szafarza nadzwyczajnego Komunii świętej, który może zanieść Najświętszy Sakrament do osób chorych w niedzielę. Jeśli byłaby taka potrzeba i pragnienie, to prosimy o zgłoszenie.

Jednym z uczynków miłosierdzia względem ciała jest chorych nawiedzać. Światowy Dzień Chorego jest doskonałą okazją do tego, aby wypełnić ten uczynek.

ks. Tomasz – proboszcz

Orędzie Papieża Franciszka na XXV Światowy Dzień Chorego 2017 r.

„Zdumienie tym, czego dokonuje Bóg: «wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny» (Łk 1,49)”.

Drodzy Bracia i Siostry!

11 lutego przyszłego roku będzie obchodzony w całym Kościele, a zwłaszcza w Lourdes, XXV Światowy Dzień Chorego, na temat: *„Zdumienie tym, czego dokonuje Bóg: «wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny»(Łk 1,49)”.* Ustanowiony przez mojego poprzednika św. Jana Pawła II w 1992 roku i obchodzony po raz pierwszy właśnie w Lourdes 11 lutego 1993 roku, dzień ten jest okazją do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację chorych, a ogólniej rzecz biorąc cierpiących. Jednocześnie zachęca tych, którzy poświęcają się na ich rzecz, począwszy od ich rodzin, pracowników służby zdrowia i wolontariuszy, do dziękowania za otrzymane od Pana powołanie towarzyszenia chorym braciom. Ponadto obchody te odnawiają w Kościele dynamikę duchową, aby coraz lepiej wypełniać tę zasadniczą część jego misji, która obejmuje posługę ostatnim, chorym, cierpiącym, wykluczonym i usuwanym na margines (por. JAN PAWEŁ II, Motu proprio, *Dolentium hominum*, 11 luty 1985, 1). Z pewnością czas modlitwy, liturgii eucharystycznej i namaszczenia chorych, dzielenie się z chorymi a także pogłębienie wiedzy bioetycznej i teologiczno-pastoralnej, które będą miały miejsce w tych dniach w Lourdes wniosą nowy ważny wkład w tę posługę.

Już teraz, stając duchowo w Grocie Massabielskiej przed wizerunkiem Niepokalanej Dziewicy, w której *Wszechmocny dokonał wielkich rzeczy* dla odkupienia ludzkości, pragnę wyrazić moją bliskość względem was wszystkich, bracia i siostry, którzy przeżywacie doświadczenie cierpienia oraz wobec waszych rodzin. Pragnę też wyrazić moje uznanie dla tych wszystkich, którzy w różnych funkcjach i we wszystkich placówkach służby zdrowia na całym świecie kompetentnie, odpowiedzialnie i z poświęceniem działają, by wam ulżyć, uleczyć was i zapewnić wam

codzienne dobre samopoczucie. Chciałbym was wszystkich chorych, cierpiących, lekarzy, pielęgniarki, członków rodzin, wolontariuszy zachęcić do kontemplowania w Maryi, *Uzdrowieniu Chorych*, tej, która zapewnia czułość Boga wobec każdego człowieka i wzór powierzenia się Jego woli, a także do znajdowania zawsze w wierze karmiącej się Słowem Bożym i sakramentami mocy, by miłować Boga i braci, również w doświadczeniu choroby.

Podobnie jak na świętą Bernadetę, spogląda na nas Maryja. Pokorna dziewczyna z Lourdes opowiadała, że Dziewica, którą nazwała „Piękną Panią", spojrzała na nią, tak jak się patrzy na osobę. Te proste słowa opisują pełnię relacji. Bernadeta uboga, niepiśmienna i chora czuje, że Maryja spogląda na nią jako na osobę. Piękna Pani mówi do niej z wielkim szacunkiem, bez politowania. Przypomina to nam, że każdy chory jest i pozostaje istotą ludzką i musi być traktowany jako taka. Ludzie chorzy, podobnie jak osoby niepełnosprawne, nawet bardzo poważnie, posiadają swoją niezbywalną godność i swoją misję w życiu i nigdy nie mogą stawać się jedynie przedmiotami, nawet jeśli czasami mogą się wydawać jedynie biernymi, choć w rzeczywistości nigdy tak nie jest.

Bernadeta po pobycie w grocie, dzięki modlitwie przekształciła swoją kruchość we wsparcie dla innych, dzięki miłości stała się zdolna do ubogacenia swego bliźniego, a przede wszystkim poświęciła swoje życie dla zbawienia ludzkości. Fakt, że Piękna Pani poprosiła ją, aby modliła się za grzeszników przypomina nam, że chorzy, cierpiący noszą w sobie nie tylko pragnienie uleczenia, ale także przeżywania po chrześcijańsku swego życia, dochodząc do oddawania go jako autentyczni uczniowie-misjonarze Chrystusa. Maryja dała Bernadecie powołanie służenia chorym i wezwała ją do tego, by stała się siostrą miłosierdzia, do misji, którą wyraża Ona w stopniu tak wzniosłym, by stać się wzorem, do którego może się odnieść każdy pracownik służby zdrowia. Prośmy zatem Niepokalane Poczęcie o łaskę, byśmy umieli zawsze odnosić się do chorego jak do osoby, która z pewnością potrzebuje pomocy, czasami nawet w rzeczach najbardziej elementarnych, ale która nosi w sobie swój dar, którym powinna dzielić się z innymi.

Spojrzenie Maryi, *Pocieszycielki strapionych*, rozświetla oblicze Kościoła w jego codziennym zaangażowaniu na rzecz potrzebujących i cierpiących. Cenne owoce tej troski Kościoła dla świata cierpienia i choroby są powodem do dziękczynienia Panu Jezusowi, który stał się solidarny z nami, będąc posłusznym woli Ojca, aż do śmierci na krzyżu, aby ludzkość została odkupiona. Solidarność Chrystusa, Syna Bożego narodzonego z Maryi, jest wyrazem miłosiernej wszechmocy Boga, która przejawia się w naszym życiu - szczególnie, gdy jest ono kruche, zranione, upokorzone, usunięte na margines, naznaczone cierpieniem – zaszczepiając w nim moc nadziei, która nas podnosi i wspiera.

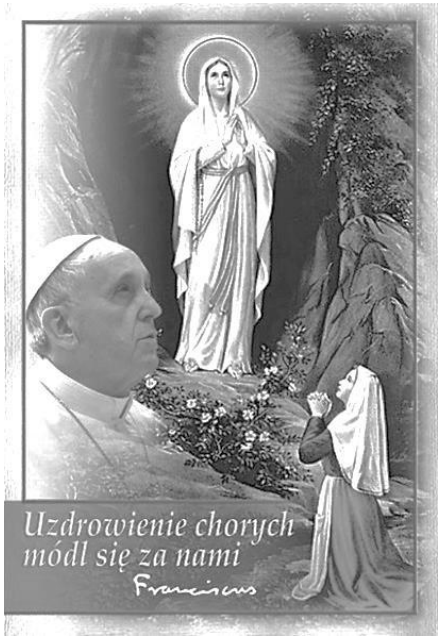

Tak wiele bogactwa humanizmu i wiary nie może zostać zmarnowane, lecz powinno nam raczej pomóc w zmierzeniu się z naszymi ludzkimi słabościami, a jednocześnie z wyzwaniami istniejącymi w dziedzinie opieki zdrowotnej i technologii. Z okazji Światowego Dnia Chorego możemy odnaleźć nowy impuls, aby przyczynić się do upowszechnienia kultury szacunku dla życia, zdrowia i środowiska; nowy impuls do walki o poszanowanie integralności i godności osoby, w tym poprzez właściwe podejście do kwestii bioetycznych, ochrony najsłabszych i troski o środowisko naturalne.

Z okazji XXV Światowy Dzień Chorego ponawiam moją modlitewną solidarność i poparcie dla lekarzy, pielęgniarek, wolontariuszy i wszystkich mężczyzn i kobiet konsekrowanych zaangażowanych w posługę chorym i cierpiącym; dla instytucji kościelnych i świeckich, które działają w tym obszarze; a także dla rodzin, które z miłością opiekują się swoimi chorymi krewnymi. Wszystkim życzę, aby byli zawsze radosnymi znakami obecności i miłości Boga, naśladując wspaniałe świadectwo tak wielu przyjaciół i przyjaciółek Boga, wśród których wspomnę św. Jana Bożego i św. Kamila de Lellis, patronów szpitali i pracowników służby zdrowia, a także świętą Matkę Teresę z Kalkuty, misjonarkę czułości Boga.

Bracia i siostry, wszyscy chorzy, pracownicy służby zdrowia i wolontariusze, razem wznieśmy naszą modlitwę do Maryi, aby Jej macierzyńskie wstawiennictwo wspierało i towarzyszyło naszej wierze i wyjednało nam u Chrystusa, Jej Syna, nadzieję na drodze uzdrowienia i zdrowia, poczucie braterstwa i odpowiedzialności, zaangażowania na rzecz integralnego rozwoju człowieka oraz radość wdzięczności, za każdym razem, kiedy zaskakuje nas Swoją wiernością i miłosierdziem.

Maryjo, nasza Matko, która w Chrystusie przygarniasz każdego z nas jako dziecko, podtrzymuj ufne oczekiwanie naszych serc, spiesz nam z pomocą w naszych chorobach i cierpieniach,Prowadź nas do Chrystusa, Twojego Syna a naszego Brata i pomóż nam powierzyć się Ojcu, który dokonuje wielkich rzeczy.Zapewniam was wszystkich o mojej stałej pamięci w modlitwie i z serca udzielam wam Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 8 grudnia 2016, w święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

Franciszek

Ofiarowane Bogu c.d.

Skąd w Kościele klauzura?

Klauzura została wprowadzona przez św. Cezarego z Arles w 520 r. i upowszechniona przez papieża Bonifacego VIII w 1298 r. Ważność klauzury także we współczesnym Kościele na nowo ukazał św. Jan Paweł II w apostolskiej adhortacji *Vita Consecrata* (*Życie konsekrowane*). Papież wskazał m.

in. że klauzura służy skupieniu swojego życia na kontemplacji Chrystusa. Pozwala także doświadczyć kenozy, ogołocenia Chrystusa. „Postrzegana w świetle tego powołania i misji w Kościele klauzura zaspokaja potrzebę przebywania z Chrystusem, odczuwaną jako nadrzędną. Wybierając zamkniętą przestrzeń jako środowisko życia, mniszki klauzurowe mają udział w całkowitym wyniszczeniu się Chrystusa poprzez radykalne ubóstwo, którego wyrazem jest wyrzeczenie się nie tylko rzeczy, ale także *przestrzeni*, kontaktów i wielu dóbr stworzonych. Ten szczególny sposób ofiarowania *ciała* pozwala im bardziej odczuwalnie zagłębić się w misterium eucharystyczne. Mniszki ofiarowują się wraz z Jezusem za zbawienie świata. Ich dar ma nie tylko aspekt ofiary i zadośćuczynienia, ale zyskuje także wymiar dziękczynienia składanego Ojcu przez udział w dziękczynieniu umiłowanego Syna" (VC 59).

Jak powstał Zakon i jaka jest jego duchowość?

Zakon Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, zwany potocznie Wizytkami został założony 6 czerwca 1610 w Annecy, we Francji przez św. bpa Franciszka Salezego i św. Joannę Franciszkę de Chantal. Zatwierdzony został przez Stolicę Apostolską w 1618 r. i szybko zaczął się rozszerzać. Za życia założyciela (+1622) powstało trzynaście klasztorów, a w chwili śmierci założycielki (+1641) było ich osiemdziesiąt siedem, w tym kilka poza granicami Francji. Do Polski wizytki przybyły w 1654 r. dzięki staraniom królowej Marii Ludwiki Gonzagi, żony Jana Kazimierza. Pierwszy klasztor powstał w Warszawie, a następne w Krakowie i w Wilnie. Przez pewien czas istniały klasztory w Kamieńcu Podolskim i Lublinie. Zakon Nawiedzenia NMP jest instytutem kontemplacyjnym. Siostry prowadzą życie wspólnotowe w ścisłej klauzurze, oddane modlitwie i skupieniu, zwłaszcza wewnętrznemu, ze stałą troską o zbawienie bliźnich i pomoc Kościołowi. Szczególne rysy duchowości wizytek to głęboka pokora względem Boga i wielka łagodność względem bliźniego oraz prostota i radość w życiu wspólnym. Założyciel pragnął dać Kościołowi *„córki modlitwy"*, o sercach tak wypełnionych miłością, by mogły przemieniać świat w królestwo Boże. Duchowość Zakonu wzbogacona jest przez kult Najświętszego Serca Pana Jezusa, do którego siostry Wizytki zostały zobowiązane poprzez objawienia św. Małgorzacie Marii Alacoque, Wizytce z Paray-le-Monial, aby kochać Najświętsze Serca i pobudzać innych do Jego miłości. Tajemnica Nawiedzenia, w której wspólnota czci Najświętszą Maryję Pannę, wyraża wzór zjednoczenia z Bogiem wszystkich jego członków. Zjednoczenie to polega na obecności Wcielonego Boga, przyjmującego ludzkie ograniczenia i ofiarującego ludziom swoją obecność.

Ile klasztorów jest obecniew Polsce i ile jest w nich członkiń?

W Polsce są teraz cztery klasztory Sióstr Wizytek: w Warszawie, Krakowie, Jaśle i Rybniku, w których tradycyjną formę życia kontemplacyjnego prowadzi ok. 65 mniszek.

Jaka jest sytuacja Wizytek w świecie?

Na całym świecie żyje około 2 tys. Sióstr Wizytek w 162 klasztorach. Najmłodsze fundacje znajdują się na Filipinach i w Korei Południowej. Najwięcej klasztorów znajduje się we Francji, natomiast najwięcej powołań jest w Ameryce Południowej. Polskie Wizytki pomagały personalnie wspólnotom w Rwandzie, na Węgrzech, we Francji i Włoszech.

Jak Siostry się modlą?

Modlitwa jest ośrodkiem naszego życia, naszym powołaniem jest kontemplacja. Modlimy się wspólnie i indywidualnie. Każda Siostra ma swój sposób modlitwy, ile Sióstr tyle różnego rodzaju doświadczenia wewnętrznej modlitwy i bliskości Boga. Codziennie poświęcamy półtorej godziny na modlitwę myślną. Wspólnie odmawiamy Liturgię Godziny czyli brewiarz 5 razy dziennie, różaniec, koronkę do Miłosierdzia Bożego, odprawiamy godzinę świętą w każdy czwartek, adorujemy Najświętszy Sakramentem w określone dni miesiąca, praktykujemy osobiste nawiedzenia Najświętszego Sakramentu. Co roku każda Siostra odprawia 10-dniowe rekolekcje.

Co pomaga Siostrom, aby dobrze się modlić?

Do dobrej modlitwy skutecznie pomaga cisza w klasztorze, klauzura oraz zachowanie milczenia. Klauzura stwarza odpowiedni klimat i zapewnia czas na modlitwę. Pomaga również dobra lektura i częste czytanie Pisma św.

Co jest dla Siostry najpiękniejszego w klasztorze?

Wychwalanie Boga, Jego bliskość w tabernakulum, życie z Nim pod jednym dachem.

Co jest najtrudniejsze w życiu klauzurowym?

Każdy człowiek jest inny, dlatego każda Siostra przezywa inne i inaczej swoje trudności. Dla jednych trudnością będzie klauzura i oddalenie od bliskich, dla innych milczenie, życie wspólne itp.

Jaki ślub jest najtrudniejszy?

Ślub posłuszeństwa, ponieważ najtrudniej jest zrezygnować całkowicie ze swej woli.

Z Siostrą Joanną Franciszką rozmawiała Magdalena Maraj

Bóg zapłać za sprzątanie i przygotowanie kościoła na niedzielę
Irena Jastrzębska, Renata Kwaśny, Halina Kotula, Stanisława Pałka, Elżbieta Pałka, Magdalena Cyran, Irena Cyran, Beata Czopik, Maria Pałka, Dorota Harchut, Renata Szyszka, Jan Pitera, Ewa Wnuk,

Odszedł do Pana:
Śp. Wacław Glapiński
(03.02.2017)

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie

Sakrament chrztu świętego przyjął:
Jakub Wojciech Sołtys
(29.01.2017)

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

5 lutego 2017
V NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Dzisiaj przeżywamy pierwszą niedzielę lutego. Po każdej Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu. Składka przeznaczona jest na cele diecezjalne.

2. Dziękujemy za ofiary złożone w ubiegłym tygodniu na cele inwestycyjne. W kopertach zebraliśmy 3900 zł, a w ostatnich dwóch miesiącach na konto parafialne wpłynęło 3630 zł. Bóg zapłać wszystkim ofiarodawcom!

3. Dzisiaj na Mszę św. o godz. 17.00 oraz na spotkanie organizacyjno-modlitewne zapraszamy dzieci przygotowujące się do Pierwszej Komunii św. wraz z Rodzicami. Za tydzień na Mszę św. o godz. 17.00 i na wspólne spotkanie zapraszamy młodzież przygotowującą się do bierzmowania.

4. W czwartek o godz. 16.30 adoracja Najświętszego Sakramentu. Różaniec przed Mszą św. o godz. 11.30 poprowadzą członkowie Apostolstwa Dobrej Śmierci.

5. W sobotę (11 lutego) obchodzić będziemy Światowy Dzień Chorego. Na Mszę św. o godz. 17.00 zapraszamy wszystkich, a szczególnie osoby starsze i chore, które mogą przyjść do kościoła. Będziemy modlić się za wszystkich chorych i cierpiących parafian oraz za opiekujących się chorymi.

6. Na prośbę Rady naszego Osiedla na parafialnej stronie internetowej będą zamieszczane dokumenty, które mogą zainteresować wszystkich mieszkańców naszego osiedla i parafii.

7. Dziękujemy rodzinom z ul. Kard. Wojtyły za posprzątanie i przygotowanie kościoła na niedzielę, za kwiaty oraz za ofiarę. Troskę o kościół tym tygodniu powierzamy dziesięciu kolejnym rodzinom z ul. Kard. Wojtyły zaczynając od Państwa Stolarskich. Po raz pierwszy zapraszamy też o zadbanie o nasz kościół nowych parafian z bloku przy ul. Kard. Wojtyły 142.

8. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej. Zarówno w Gościu Niedzielnym, jak i w Niedzieli znajdują się piękne artykuły, wspomnienia i świadectwa poświęcone polskiej misjonarce zamordowanej w ostatnim czasie w Boliwii.

… aby wiara wasza opierała się (…) na mocy Bożej (por. 1Kor 2, 5)

INTENCJE MSZY ŚW.
05/02/2017 – 12/02/2017

05/02	**V Niedziela zwykła**
7 30	+ Piotr i Wiktoria Łuka
9 30	+ Eugenia i Bronisław Wolan w 2. rocznicę śmierci od rodziny Mazurów
11 30	+ Jan Leś w rocznicę śmierci
17 00	+ Adam Bać – 22. Msza św. gregoriańska
06/02	**Poniedziałek – wsp. św. Pawła Miki i Towarzyszy, męczenników**
7 00	+ Janina Czudec od syna Wojciecha z rodziną
17 00	1) + Adam Bać – 23. Msza św. gregoriańska 2) + Stefan Kołodziej od córki Danuty
07/02	**Wtorek**
7 00	+ Adam Bać – 24. Msza św. gregoriańska
17 00	1) O łaskę zdrowia i Boże błogosławieństwo dla Marzeny 2) + Helena Miąsik od siostrzenicy Zofii Chyła z rodziną
08/02	**Środa**
7 00	+ Robert Paśko od brata Zbigniewa z rodziną
17 00	1) + Adam Bać – 25. Msza św. gregoriańska 2) + Helena Rozborska z Róży św. Katarzyny
09/02	**Czwartek**
7 00	+ Adam Bać – 26. Msza św. gregoriańska
17 00	1) + Roman Cypryś w rocznicę śmierci 2) + Anna Stolarczyk od córki Marii z rodziną
10/02	**Piątek – wsp. św. Scholastyki**
7 00	+ Adam Bać – 27. Msza św. gregoriańska
17 00	1) + Jan Filip od Parafialnego Zespołu Caritas 2) + Michał Przewrocki od rodziny Knapików i Rogusów
11/02	**Sobota – wsp. Najśw. Maryi Panny z Lourdes – Światowy Dzień Chorego**
7 00	+ Anna Kieraś os siostry Barbary z synami
17 00	1) + Adam Bać – 28. Msza św. gregoriańska 2) + Jan Zięba w 2. rocznicę śmierci
12/02	**VI Niedziela zwykła**
7 30	+ Józef Szczepański w 3. rocznicę śmierci
9 30	+ Tadeusz i Stefania Płonka

11 30 + za żyjących i zmarłych członków Apostolstwa Dobrej Śmierci

17 00 + Adam Bać – 29. Msza św. gregoriańska

Wydawca: Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Rzeszowie; Nakład: 230 egz. Adres: ul. Kard. Karola Wojtyły 114, 35-304 Rzeszów,
Redaktor wydania: ks. Kamil Kojder